

Отже, інноваційні технології у роботі соціального аніматора характеризуються великою різноманітністю засобів, форм і методів організації, що спрямовані на розвиток культурної політики та цілеспрямовану підтримку культурних інновацій, розробку цільових соціокультурних проєктів. Технологічні інновації володіють величезним педагогічним та культурологічним потенціалом, будучи втіленими конкретними методами і змістовними формами соціокультурної діяльності, вони сприяють не тільки розвитку особистості, а й протистоять девальвації культури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Киселева Т. Г. Социально-культурная деятельность: Учебник / Т. Г. Киселева, Ю. Д. Красильников. – М. : МГУКИ, 2004. – 539 с.
2. Лесіна Т. М. Соціально-педагогічні умови стимулювання майбутніх соціальних педагогів до анімаційної діяльності :дис. ...кандидата пед. наук : 13.00.05 «Соціальна педагогіка» / Т. М. Лесіна. – Луганськ, 2009. – 253 с.
3. Мамбеков Е. Б. Организация досуга во Франции: Анимационная модель: дисс...кандидата пед. наук : 13.00.06 / Мамбеков Евфрат Багдатович. – СПб., 1992. – 248 с.
4. Современные технологии социокультурной деятельности / Под общ. ред. Е. И. Григорьевой. – Тамбов. гос. Ун-т им. Г. Р. Державина. – Тамбов: ТГУ, 2002. – 504с.
5. Социально-культурная деятельность : достижение, поиски, проблемы : Сб. ст. / Науч. ред. Т. Г. Киселева, Ю. А. Стрельцов. – М. : МГУК, 2007. – 145 с.
6. Тарасов Л. В. Формирование жизненной стойкости инвалидов в процессе социокультурной анимации в учреждениях культуры : дисс... кандидата пед. наук: 13.00.05 / Тарасов Леонид Викторович. – М., 2005. – 192 с.
7. Жарков А. Д. Технология культурной деятельности: Учеб. Пособ / А. Д. Жарков. – М. : МГУКИ, 1998. – 248 с.

Т. З. Осьмак

*студентка спеціальності «Соціальна робота»
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
tanyaosmak15@gmail.com*

*Науковий керівник –
кандидат педагогічних наук, доцент
С.М. Калаур*

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

В Україні здійснюється модернізація освітянської діяльності і вже сьогодні реальний рівень постановки соціально-педагогічного компоненту виховної роботи в дошкільному закладі стає одним з найважливіших критеріїв оцінки професійної

діяльності соціального педагога. Дошкільна освіта є обов'язковою первинною складовою частиною системи безперервної освіти в Україні, що призначена для цілеспрямованого навчання і виховання. Її функціонування регламентоване законами України «Про дошкільну освіту», «Про охорону дитинства», Конвенцією ООН про права дитини.

Відзначимо, що соціально-педагогічні аспекти виховання дітей дошкільного віку досліджували Т. Алексеєнко, С. Болтівець, О. Кононко, Т. Поніманська та ін. Науковці зосереджували увагу на змісті виховання дошкільнят, наголошували на важливості співпраці з батьками, акцентували увагу на потребі запровадження соціально-педагогічного патронату сімей, що виховують дітей дошкільного віку з вадами розвитку. Констатуємо, що у дитячих дошкільних закладах склалися певні форми і методи роботи соціального педагога, однак на думку науковців та практиків між різними видами соціально-педагогічної діяльності часто немає належного зв'язку, обліку конкретних потреб вихованців. Ці факти спонукали нас до дослідження.

Як доводять науковці [1; 4], діяльність соціального педагога дошкільного навчального закладу здійснюється за такими напрямками: здійснення соціально-педагогічного патронажу дітей мікрорайону, які не відвідують дошкільний навчальний заклад; забезпечення соціально-педагогічного всеобучу батьків та інших членів родини (дідусів та бабусь), опікунів, прийомних батьків, усіх, хто причетний до виховання дітей; допомога родині у вихованні дітей відповідно до запитів батьків та особливостей виховання в конкретній родині; організація змістовного дозвілля дошкільнят в ДНЗ та мікрорайоні; робота з попередження насильства в сім'ї над дітьми та робота з дітьми, які зазнали насильства; робота з дітьми з особливими потребами та їхніми батьками, створення сприятливого навчально-розвивального інклюзивного середовища; супровід процесу адаптації дитини та батьків до дошкільного навчального закладу; визначення психологічної готовності дітей до навчання в школі; посередницька роль у взаєминах дитини, родини з освітніми, соціокультурними закладами мікрорайону.

Беручи до уваги той аспект, що провідною у дошкільному віці є ігрова діяльність, гра широко використовується під час організації виховної роботи з дітьми. Ігрові форми, як доводить Г. Боднарєнко [3], є ефективними засобами для розвитку, виховання і навчання дошкільнят, якими має оволодіти соціальний педагог. Причому науковець наголошує на тому, що пріоритет надається творчим іграм (сюжетно-рольові, будівельно-конструктивні, ігри-драматизації та інсценівки, ігри з елементами праці та художньо творчої діяльності) та іграм з правилами (дидактичні, інтелектуальні, рухливі, хороводні тощо). У грі найповніше проявляються індивідуальні особливості, інтелектуальні можливості, нахили, здібності дітей. Встановлено, що ігрова діяльність є багатогранним засобом: це і дозвілля, і самостійна діяльність дитини, що сприяє всебічному розвитку і вихованню особистості, задовольняє потреби у спілкуванні й отриманні інформації, забезпечує дитині можливість самовираження, реалізації власного потенціалу, і метод формування та згуртованості колективу, організації різних видів діяльності, фізичного удосконалення дитини. Ігрові дії дошкільнят соціальні, адже вони

спрямовані на реалізацію узагальненої соціальної функції дорослих, набуття досвіду, який визначає його розвиток як суб'єкта предметної діяльності. Під впливом соціально-психологічних феноменів: ефекту зараження, механізму звикання, вербальної орієнтації, позитивного підкріплення, відбувається переведення об'єктивних взаємин, які виникають у процесі ігрової діяльності дітей у норми соціальної моралі та поведінки. Отже, гра створює «зону найближчого розвитку» – можливість переходу дитини від того, що вона вже вміє робити самостійно, до того, що вона вміє робити у співпраці. Ця можливість характеризує динаміку розвитку й успішності дитини [2, с. 16].

Усі ці аспекти має враховувати соціальний педагог, який організовує виховну діяльність у дошкільних установах. Вважаємо, що виховна робота ефективна за умови включення дитини в різні види діяльності: спілкування, музично-театралізовану, предметно-практичну, ігрову. З огляду на це, слід сповна використовувати розвивальні можливості гри.

ЛІТЕРАТУРА

1. Василенко О. М. Соціально педагогічна робота у ДНЗ з формування життєзбережувальної компетентності дошкільників // Психолого-педагогічні науки. – 2014. – № 4.
2. Кудикіна Н. В. Теорія ігрової діяльності дітей : монографія / Н.В. Кудикіна ; Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка, Пед. ін-т. – К. : [б. в.], 2012. – 235 с.
3. Методи роботи соціального педагога : матеріали творч. групи соц. педагогів / авт.-упоряд. : Бондаренко Г. В. та ін. – К. : Редакції загально педагогічних газет, 2012. – 94 с.
4. Остряк Т. С. Соціальний педагог дошкільного навчального закладу: реалії та перспективи / Т. С. Остряк // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т.Г. Шевченка, 2013 – С. 187–189.

С. В. Пасерба

студентка 3 курсу

спеціальності «Соціальна робота»

Тернопільського національного педагогічного

університету імені Володимира Гнатюка,

svitlana.paserba2016@gmail.com

Науковий керівник –

кандидат педагогічних наук, доцент

О. Л. Главацька

СОЦІАЛЬНИЙ СУПРОВІД ЛЮДЕЙ ЛІТНЬОГО ВІКУ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Цивілізоване людство визнало, що одним із важливих гуманістичних і культурних завдань будь-якої держави є забезпечення гідної старості людей й